

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 maja 2017 r. w sprawie R 506/2017-2.

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie na podstawie art. 68 regulaminu postępowania przed Sądem niniejszej sprawy ze skargą na decyzję EUIPO w sprawie R 507/2017-2 ze względu na ich powiązanie do celów łącznego rozpoznania w ramach ustnego etapu postępowania;
- uznanie skargi przedstawionej w piśmie wszczynającym postępowanie za dopuszczalną oraz zasadną i w rezultacie
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i nakazanie EUIPO wpisania do rejestru znaków towarowych zgłoszenia graficznego unijnego znaku towarowego nr 15 950 603 GRATIS dla wszystkich towarów objętych zgłoszeniem;
 - posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i nakazanie EUIPO wpisania do rejestru znaków towarowych zgłoszenia graficznego unijnego znaku towarowego nr 15 950 603 GRATIS dla „produktów perfumeryjnych, produktów kosmetycznych, perfum i dezodorantów do użytku osobistego”;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie ogólnych zasad prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Hubei Xinyegang Special Tube/Komisja

(Sprawa T-500/17)

(2017/C 318/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (Huangshi, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci E. Vermulst i J. Cornelis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/804 z dnia 11 maja 2017 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2017, L 121, s. 3), przynajmniej w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾, a także art. 3.1 i 3.2 porozumienia antydumpingowego WTO przy ustalaniu podcięcia cenowego. Zdaniem strony skarżącej Komisja ograniczyła się do przeprowadzenia porównania matematycznego cen za rok 2015 bez uwzględnienia dynamicznej oceny zmian i trendów cenowych w stosunkach pomiędzy cenami w przywozie a cenami krajowymi. Strona skarżąca podnosi ponadto, iż Komisja nie ustaliła podcięcia cenowego dla całego produktu.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego (i art. 3.5 porozumienia antydopingowego WTO) poprzez oparcie analizy związku przyczynowego na niezgodnym z prawem ustaleniu podcięcia cenowego.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że przy ustalaniu związku przyczynowego pomiędzy przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą dla przemysłu Unii Komisja popełniła oczywisty błąd, uznając, że 1) istniało powiązanie między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą dla przemysłu Unii; oraz że 2) inne czynniki (spadek wyników eksportowych i popytu oraz wzrost przywozu z innych krajów) nie przerywają, indywidualnie lub łącznie, tego związku przyczynowego.
4. Zarzut czwarty dotyczący uchybienia przez Komisję spoczywającego na niej zobowiązaniu do zachowania należytej staranności i przestrzegania zasady dobrej administracji poprzez odmówienie przeprowadzenia analizy szkody i związku przyczynowego w podziale na segmenty, przez co Komisja nie zapewniła, że jej ustalenia w zakresie szkody i związku przyczynowego nie były niezniekształcone.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).
